

Mire építünk?

“Valaki azért hallja tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát: És omlott az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert kősziklára építetett. És valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki fűnyre építette házát: És jött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba: és összeomlott, és nagy lett annak romlása”. Máté 7, 24-27

Nyilvánvaló, hogy Jézus ebben a példázatban nem olyan házról beszél, amiben lakunk, nem a lakóházunkról, hanem valamiféle lelki házról. Ma mar senki sem olyan balga, hogy kőből való lakóházat, vagy akár egy kis weekend házacskát is, ne jól kiszámított alapokra építene. De van egy másik féle házunk is mindnyájunknak, olyan, amelyik gondolatokból, érzésekből, tervekből, vágyakból, reménységekből, a mindennapi élet ezer gondjából, bajából, eseményéből rakodik egymásra, épül fel lelki háza, egyéniségünké, belső világunkká – életünké.

Igen: az életünk házáról beszél az Úr Jézus, aminek betetőződése, legalább számunkra, akik itt vagyunk a templomban: a túlvilági üdvösség, a halálon túli örökélet boldogsága... Mindnyájan szakadatlanul építjük ezt a házat. Beszéltem már sokszor fiatalokkal: csillogó szemmel mondtak el milyen szép terveik vannak jövőjük építésére, láttam már sokszor milyen lelkesen fogtak hozzá az építkezéshez. Láttam öregeket, középkorúakat, akik remegő kézzel, ki tudja hányadszor kezdték már újra az építőkockák egymásra rakását, de újrakezdték, mert ki kellett építeni az életet az új lehetőségek között. Mindnyájan mindig építünk. Mert élni nem egyéb, mint építeni! Mindenki épít, vagy újrakezdi, vagy továbbépíti a saját élete házát.

Néha egészen jól sikerül. Itt-ott igen tekintélyes, szép házak büszkélkednek az életutunk mentén. Láttam mar nagyon sok szép vallásos, köztisztelőben álló, igazán minden dicséretet kiérdemlő ilyen „házat”. Sok olyan életházat láttam, amelyik igazán otthonosan, kényelmesen, melegen volt berendezve, amelyik belülről tele van mindenféle drágasággal, értékkel, amelyikben nagyon kifogástalan, nagyon boldog családi élet volt, amelyik jól sikerült, magasra ívelt, szép stílusban épült... Sok tiszteletreméltó, sőt irigylésre méltó emberi sors van, gyönyörű példányai a karriernek, a tudományos vagy művészi értéknek, az anyagi jólétnek, vagy a családi boldogságnak... És persze ugyanígy sokszor láttunk már mindennek az ellenkezőjét is.

De akármilyen fontos is a felépítmény, meg a berendezés, Jézus Krisztus most mégis azt mondja: van ennél egy még fontosabb kérdés: mire épült az egész ház? Mi van alatta? Egy emberi életben nem is az a legfontosabb, ami látszik, hanem ami nem is látszik: a fundamentum, az alap. Es ez azért olyan nagy jelentőségű kérdés, mert kivétel nélkül minden házra eljön előbb-utóbb az az idő, amikor Jézus Krisztus szavai szerint: „Omlik az eső, emelkedik az árvíz és fújnak a szelek”. És amikor Jézus Krisztus előre megmondja, hogy igenis: ömleni fog az

látszó kijelentés más szóval azt jelenti: Komolyan venni az Úr Jézust, magát Jézus Krisztust, az Ő elő személyét! Nem elég ha azt mondod: hiszek Istenben!

Az a döntő jelentőségű, hogy Jézus Krisztusban hogyan hiszel? Mert Isten számunkra Jézus Krisztusban jelent meg, nyilatkozott meg. Jézusban konkretizálódott számunkra Isten! Az a hit mely Jézus kikapcsolásával keresi Istent: mindig valami elképzelt istenséget talál, de sohasem az igazi, a valóságos, az egyetlen elő Istent.

Ha Isten egyszer úgy akarta, hogy Jézus személyében találkozik velünk, és ha Ő nekünk Jézus keresztyénél, meg az Ő nyitott húsvéti sírjánál adott lehetőséget a találkozásra, akkor hiába keressük és várjuk Őt bárhol másutt, akár filozófiában, akár tudományban, akár művészetek magaslatán, akár a természeti világ csodái között. Megismerni az élő Istent, vele személyes kapcsolatba kerülni, Vele jóban lenni, kizárólag Jézus személye és megváltói halála és feltámadása által lehet. Az érettem megfeszített és feltámadott Jézus maga a kőszikla, Akire úgy lehet építeni, hogy nem vesz karba az életem, sem ezen sem a másvilágban.

Érdemes így élni! Sőt, csak így érdemes élni! Kősziklára építve. Mert az élet alapjában véve mindig nehéz. A boldogság is nehéz meg a boldogtalanság is. A feladataink is. A szívünk is nehéz. A jólét, meg a szomorúság is nehéz. Nem bírja el a homok. Viszont a kősziklán, számodra, számomra, mindenki számára van hely. Csak bizzunk Őbenne, csak Őt hívjuk segítségül! Ámen.

AZ ELSŐ KERESZTYÉNEK KÖRNYEZŐ VILÁGA

1. A római birodalom

A keresztyénség föllépésének idején az akkor ismert világnak majdnem négyötödrészét a római birodalom foglalta magában. Ez a birodalom különféle fajú és műveltségű népek nagy sokaságán uralkodott. Mégis hatalmas egység volt. Egységes államszervezet, jog és hadsereg voltak vaskapcsai. De előmozdította egységét a világforgalom is: rendszeres postaközlekedése, élénk kereskedelme, kitűnő országútai voltak. Végül a nyelvi egység is kialakulóban volt: a görög nyelvet a birodalomban széltére beszélték még a tanulatlanabb emberek is. A görög nyelvnek ez az általános ismerete nagyban megkönnyítette az Evangélium terjedését: a görögül prédikáló és író Pál apostolt például Kisázsziában vagy Itáliában épp oly könnyen megértették, mint a Balkán-félszigeten.

2. Valláskeveredés

A birodalomnak ez az egysége a vallásos életre is megtette hatását. Népei között számtalan vallásalak dívott: ezek, a világforgalom révén, érintkezni

Június havi adományok

Miroshnichenko Ágnes, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Jakaby Júlia és József, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 30.00
Orly M Elvira, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Nagy Frank és Rozália, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
RácZ János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Magyary K. András, édesapám emlékére.....	\$ 100.00
Magyary B. István, édesapám emlékére.....	\$ 1000.00
Handley D. Mary, édesanyám emlékére.....	\$ 100.00
Russell W. Fredericks, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 500.00
Virágh Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 50.00
Eszterlanc Népi Együttes, adomány a Templom javára.....	\$ 150.00
Miroshnichenko Ágnes, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
István Tóth, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 50.00
Magyary K. András, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 15.00
RácZ János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Leemon Peter és Margit, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
RácZ János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 30.00
Czanka Dénes, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen az adakozó testvéreinkkel!

Hirdetjük a Gyülekezetnek, hogy július 25-én újból filmvetítésre kerül sor.

Isten éltesse azon gyülekezeti tagokat, akik májusban és júniusban ünnepelték születésnapjukat.

Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy július 14-én, szerdán du. 7 órától, újból bibliaórát tartunk, témája „Keresztény terítés a magyarok között a honfoglalás előtt”.

és keveredni kezdtek egymással. Ennek a nagy valláskeveredésnek (synkretizmus) az lett az első eredménye, hogy egyes nagy keleti vallásalakok elhatoltak Nyugatra és ott bámulatos hódításokat tettek. A népek lelke ugyanis telve volt vallásos sóvárgással s mohón vetette rá magát minden újfajta hitre és szertartásra. Különösen hódítottak a misztériumok: ezek egyes keleti istenségek tiszteletére szolgáló titokzatos szertartások, kultuszi drámák voltak; hívő résztvevőiknek, „beavatottaiknak” csodás lelki megújulást kínáltak. Egyik legkedveltebb volt köztük Mithrasnak, a perzsa eredetű napistennek a misztériuma; a Mithras-kultusz nyomai Magyarország területén is fennmaradtak egyéb római emlékek között. Keleti eredetű volt a császárkultusz is, azaz a meghalt császárok istenítése, majd az élőké is, és a szobraik előtt áldozás. Ez mint állami vallásos szertartás kötelező erővel bírt. Keletről jött Nyugatra később a régebbiek mellé, épp a hódítani kezdő keresztyénség versenytársaként, egy új vallás is: a perzsa Máni alapította manichaeizmus, melynek alap gondolata a sötétség és a világosság küzdelme volt.

A másik fontos eredménye ennek a valláskeveredésnek az, hogy a birodalomszerte legjobban elterjedt vallások bizonyos közös vonásokat kezdtek fölvenni. Mindegyik váltságvallássá lett, azaz a testi és a lelki rossz bilincseiből való megváltást, szabadulást ígért híveinek. De ennek fejében mindegyik megkövetelte tőlük a testi-lelki tisztaságra törekvést, különféle önmegtartóztatási „gyakorlatok”: aszkézis útján. Végül mindegyik ilyen vallásalakban kezdett derengeni az a sejtelem, hogy a számtalan tarka-barka istenalak mögött egyazon isteni lényeg és erő rejlik: tehát mindegyik az egyistenhívés (monotheizmus) felé haladt. Így ezek a pogány vallásalakok előkészítőivé lettek a keresztyénség hódító útjának is, bár egyébként merev ellentétben álltak az Evangéliummal.

A műveltek számára a vallást nagyjából a filozófia pótolta. A korszak legkiválóbb bölcselői rendszereit szintén vallásos sóvárgás jellemzi. Némelyik bölcselőnél, különösen Senecánál (mh. 65. Kr. U.) egészen az Evangéliumra emlékeztető gondolatok csillannak meg. Legnagyobb hatása e korban az újplatói filozófiának (neoplatonizmus) van: ez a lélek végső célját az istenséggel egygyeolvasásban látja.

3. A zsidóság

A leghatalmasabb úttörője a keresztyénségnek a zsidóság volt. Ez már a Jézus korában nagyon el volt terjedve. A Földközi tenger partvidékének

lig volt, kivált Keleten, olyan nagyobb városa, melyben ne éltek volna a diaspora zsidói. Ezek a diaspora-zsidók elsajátították a korszak görögös

(ú. n. hellénisztikus) műveltségét, a görög világnyelvvel együtt. Erre a nyelvre lefordították szentirataikat is, mert magát azt az ősi zsidó nyelvet, amelyen az Ószövetség könyvei írártak, ekkor már a vele rokon arámi nyelv és a görög rég kiszorította a közhasználtból. Ez a fordítás, a Septuaginta lett az Evangélium terjesztésének egyik nélkülözhetetlen eszköze, mert hiszen az Ó- és az Újszövetség egyazon isteni kijelentés alapvető és betetőző része. Tiszta egyistenhitével, erkölcsi szentségre törekvésével nagyon sok nemes pogány lelket tudott a zsidó vallás ez időben magához vonzani, pedig különben magának a zsidó népnek általános ellenszenv volt az osztályrésze az ókori társadalomban. A zsidó valláshoz vonzó pogányoknak egy része teljesen át is lépett a zsidó vallásközösségbe s minden pontjában elfogadta a mózesi törvényt. Az ilyeneket hívják görögül prozelitáknak, azaz „csatlakozottaknak”. A másik, nagyobb része nem ment ennyire s csak a lazább összeköttetést tartott fenn a zsidósággal, főképp a zsinagóga istentiszteletén vett részt állandóan. Ez utóbbiak, az „istenfélő pogányok” közül kerültek ki az Evangéliumnak első nem zsidó hívei is.

RÉVÉSZ IMRE:

Az őskeresztyénségtől az ellenreformációig

Május havi gyülekezeti események

Május 01: A lelkészházaspár, Fövenyessy Károly főgondnok, valamint Rácz János pénztáros részt vett az Ontarióban megrendezett egyházkerületi közgyűlésen. Ezen a gyűlésen a lelkész beszámolt a gyülekezet jelenlegi helyzetéről. A közgyűlés keretében a lelkész egy előadást tartott, címe: „A gyülekezetépítés alapvető kérdései a pásztori levelekben”.

A gyűlésen résztvevők megválasztották a Nyugati Egyházmegye új tisztségviselőit. A gyülekezetek szavazata alapján Demeter Zsolt nyerte el a főgondnoki tisztséget.

Az Egyházkerület Lelkesi Bizottsága Magyar-Köpe Gábor lelkészt ajánlja a Egyházkerület lelkesi állományába való felvételre.

Május 02: A gyülekezet tagjai meglátogattak a sacramentoi Sion Hegye gyülekezetet. Kb. 20 személy vett részt a gyülekezeti látogatáson. Magyar-Köpe Gábor lelkész ígét hirdetett, az istentiszteket utáni majálison fellepett az Eszterlanc Magyar Népi Együttes.

Május 09: Az istentisztelet utáni anyáknap ebédet készítették Magyar András, Magyar-Köpe Gábor, Fövenyessy Károly, Vörös Máté és Rácz János. Az ebéd után presbiteri gyűlésre került sor.

Május 12: Magyar-Köpe Gábor lelkész szabadságra távozik

Május 15: Az Eszterlanc Magyar Népi Együttes sikeres tavaszi vacsorájára került sor, melyen az egybegyűlt vendégsereget a táncegyüttes szép műsorral szórakoztatta.

Május 16: Az istentisztelet Nt. Németh Maurusz atya tartotta, az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fülöp Mária, Megyesi Gizella, Magyar Ilona.

Május 23: Az istentisztelet Nt. Kócs-Mayer Júlia lelkész nő tartotta, az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Vörös Ilona és Máté.

Május 30: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyar Ilona és András.

Gyülekezetünk betegeiért imádkoztunk. Kértük az Úr Isten kegyelmét életükre, hozza vissza beteg testvéreinket minél hamarabb köreinkbe. Betegek a következő személyek voltak: Miroszichenko Ágnes, Madarász Pál, Leemon Margit, Fabó Zsuzsa.

Május havi adományok

Andre Varga Éva, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
Peter és Margit Szakács Leemon, Isten dicsőségére hálaadásból..	\$ 20.00
Kozák Emery és Priscilla, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 100.00
Herold Anastasia, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 100.00
Moore Charles és Mária, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Orly M. Elvira, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Rácz János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Stupián Gyula, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Andre L. Leslie, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
Fövenyessy Károly és Katalin, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
Hajnal József és Blanka, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
Bordás Zoltán és Piroska, Édesanyánk emlékére.....	\$ 100.00
Madarász Pál és Ingeborg, Húsvéti adomány.....	\$ 100.00

Kenéz család, Házassági évfordulóra és felgyógyulásomért.....	\$ 100.00
Varga Bill és Helen, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Bihari Varga Emese, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Magyary K. András, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 15.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 15.00
Rácz János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Somoshegyi Szokol Elene és Gaston, Fiam emlékére.....	\$ 100.00
Rácz János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 25.00
Tóth István, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 150.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Magyary K. András, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
Miroshnichenko Ágnes, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Beszterczey Barnabás, Édesapám és édesanyám emlékére.....	\$ 100.00
Dr. Szabó Károly és Magdolna, Stupián Eszter emlékére.....	\$ 50.00
Pusztai Péter, Stupián Eszter emlékére.....	\$ 30.00
Megyesi T. Gizella, Pünkösdi adomány.....	\$ 30.00
Dr. Szabó Károly és Magdolna, Pünkösdi adomány.....	\$ 50.00
Hajnal József és Blanka, Pünkösdi adomány.....	\$ 50.00
Bréger Irma, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Miroshnichenko Ágnes, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Katona K. Susan, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 20.00
Peter és Margit Szakács Leemon, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$ 10.00
Magyary K. András, Édesanyám emlékére.....	\$ 50.00

Június havi gyülekezeti események

Június 06 Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Bordás Piroska és Zoltán.

Június 13 Az istentisztelet utáni ebédet adományozta N. N., készítette Vörös Ilona és Fodor Mária.

Június 20 Apáknapi piknik

Június 27 Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona és András.

Miroshnichenko Ágnes 30.00 \$-t adományozott az ebéd készítéséhez.

Apáknapi piknik

Ez évi apáknapi piknikünk nagyon jól sikerült. A presbiterek egybehangzó állítása szerint, eddig ez volt a legnagyobb és legsikeresebb apáknapi piknik. Reméljük, hogy minden kedves vendégünk jól érezte magát, és jól szórakozott. Egyházunk nevében hálásan köszönjük a résztvevőknek a megjelenést, és a pikniken segítőknek a sok-sok fáradozást és áldozatos munkát. A piknik hathatos sikeres érdekében fáradhatatlanul dolgoztak egyháztagjaink. A flekkent sütötte és adományozta Rácz János. Segédkezett Borbély István. A kolbászt készítette és adományozta Vörös Máté, segített Vörös Dávid. A gulyást készítette Kévez Ilona és Zoltán.

A töltött káposztát készítették és adományozták Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona, Megyesi Gizella, az elkészítésben segédkezett Borbély Rozália. A körítéseket készítették és adományozták Fülöp Mária, id. Orly Elvira, Megyesi Gizella, Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona, Rácz Erzsébet, Magyary Ilona, Bordás Piroska, Jacqueline de Roover, Vörös Kamilla.

Ebben az évben a sütemények készítése és adományozása meghaladta a vártakat. Szívbeli köszönet illeszen ezért minden hölgyet, külön kiemelve Leeman Margit, Hajnal Blanka, Hajnal Ilona, Vörös Ilona, Fövenyessy Katalin, Magyary Ilona nevét. A sütemények eladásában segédkezett id. Orly Elvira, Márta Moore, Hajnal Ilona, Kish Ildikó, Magyar-Köpe Blanka. Az élelmiszer eladásában segédkeztek Jacqueline és Monique de Roover. Az ebéd kiadásában és felszolgálásában segédkeztek Megyesi Gizella, Fülöp Mária, Rácz Erzsébet, Magyary Ilona és Kenéz Ilona. Az ételek kiadásában és felszolgálásában besegítettek Vörös Ilona, Vörös Kamilla, Fövenyessy Katalin, Moore Márta, Kádas Jutka, Lico Susy. A lángos készítésében segédkeztek Papp Lajos, Magyar-Köpe Gábor, Vörös Ilona, Vörös Dávid és Kamilla, Borbély Rozália, Megyesi Gizella, Kiszely Mária és Fövenyessy Katalin. Az italok árusításában segédkeztek Magyary K. András, Tóth István, Pap Lajos, Beszterczey Barnabás, Kiss István. A kenyeret adományozták Kiszely Barnabás és Jacqueline de Roover. A mosogatást elvégezte Bordás Zoltán és Szabó Erzsébet Zsófia. A pénztárt kezelte Bordás Piroska. Az asztalok megterítésében segédkeztek Kenéz Zoltán, Hajnal Zoltán, Bordás Zoltán, Fövenyessy Ottó, Lico Tim, Tóth István. A szállításban segédkeztek Vörös Máté, Magyary K. András és Ilona, Rácz János, Lico Tim, Magyar-Köpe Gábor, Pap Lajos, Fövenyessy Norbert és Ottó, Wallin Radnie, Vörös Dávid. A sátrak felállítását végezte Rácz János és Borbély István. Mindezt a munkát felügyelte és irányította Fövenyessy Károly.

Piknik hangulatát emelte az Eszterlanc Népi Együttes tánca.

Az Úr Isten áldja és őrizze minden résztvevő és segítő testvérünket!

Viszontlátásra szeptember 19-i piknikünkön!

eső, meg az árvíz, fújni fog a szél, akkor ez nem pesszimizmus, nem sötétben látás, hanem ez a józan valóság. És az-az eső, meg árvíz, meg szélvihar még csak nem is valami különlegesség, ami néha, kivételesen, talán egy-egy peches embert, egy sorsüldözött lelket ér, - oh nem! Sőt, ez a normális, helyesebben általános emberi sors, - mert ne feledjük soha, hogy a mi életünk haza egy megromlott világban, egy Isten ellen fellázadt és sátáni erőktől megszállott világ partján épül... Ezért ez a ház, előbb vagy utóbb, de feltétlenül kapcsolatba kerül azzal a bizonyos árvízzel, meg széllel. Minden háznak megvan a maga keresztje... Minden szívnek megvan a maga fájdalma! Minden életnek megvan a maga egészen speciális egyéni baja, sőt talán sebe...

És milyen hirtelen és váratlanul tud rátörni néha valami ijesztő katasztrófális vihar egy-egy házra. Tegnap még talán teljes pompájában ragyogott. Ének, zene, vidámság hangzott benne. Az élet ünnepeinek az öröme ragyogott be mindent. Aztán egyszerre, teljes váratlanul, elsötétül az ég, - omlik az eső, fújnak a szelek, - recseg, ropog az egész ház, megrendül az épület, hull a vakolat, meghasad a fal. Az-az eső, meg az-az árvíz, meg az azok a szelek! Minden házat megtépáznak, minden épületet alámosnak, minden falat megrongálnak, senki nem marad mentes pusztító erejüktől... És ha meg valakinek a házát elkerülte volna is minden árvíz és szélvihar, egy akkor is bizonyosan hatra van, egy meg majd rátör majd, az utolsó! Ha hamarabb nem is, a halálban és az utolsó ítéletben majd teljes valóságban, teljes kemény realitásában megtapasztalja mindenki, mit jelentenek az Úr Jézusnak ezen szavai: „És omlott az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert kősziklára építetett”. Akkor lesz majd igazán akuttá a kérdés: Mire volt felépítve a házad?

A probléma ott van, hogy homokra is lehet nagyon szép és nagyon kedves házat építeni. Nincs is annak más baja, csak az, hogy nem bír ellenállni a viharoknak. Hadd mutassak be néhány ilyen „homok” fundamentumot. Pl. az egészség: homok! A nyugdíjas állás: homok! A pénz, a földbirtok, ami valamikor egyenesen ingatlannak számított: homok!

A boldog házasság, a jó családi élet, a sok munkával megszerzett oklevél, vagy tudás, vagy művészet: homok! Ne értse felre senki, nem arról van szó, hogy ez a sok mindenféle homok mint értéktelen, haszontalan dolog lenne, vagy pláne csúnya és rossz dolog lenne! Nem! Ezek a dolgok magukban véve mind nagyon szép és jó dolgok! Nagyon jó dolog a tudás, vagy a boldog családi élet, csak éppen arra nem jó, hogy építsünk rá, hogy egy életet alapozzunk rajta. Az életünk fundamentumául nem alkalmasak ezek a dolgok. Ha a te életed pl. ilyen dolgokra épült föl, ha ilyen dolgok képezik az alapját, akkor a házad homokra épült! Ha azután majd omlik az eső és jön az árvíz: kimossa a homokot, elveszted a talajt a lábad alól. Ilyenkor van az, hogy az egész világ omlik össze bent az emberi lélekben!

Végeredményben tehát abban a döntő kérdésben csúcsosodik ki minden: Mi hát az a „kőszikla”, a szolid és szilárd alap, amire az ember biztonságosan építheti a házat? Jézus Krisztus nagyon világosan megmondja: „Valaki azért hallja én tőlem e beszédek, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki kősziklára építette az ő házát”. Tehát hallani Jézus Krisztus beszédét, és megcselekedni azokat, ez a „kőszila” alap! Ez a nagyon egyszerűnek

Vitézek, mi lehet...

Vitézek, mi lehet e széles föld felett szebb dolog a végeknél?
Holott kikeletkor a sok szép madár szól, kivel ember ugyan él,
Mező jó illatot, az ég szép harmatot ad, ki kedves mindennél.

Ellenség hírére vitézeknek szíve gyakorta ott felbuzdul,
Sőt azon kívül is, csak jó kedvéből is vitéz próbálni indul,
Holott sebesedik, öl, fog, vitézkedik, homlokán vér lecsordul.

Veres zászlók alatt lobogós kopiát vitézek ott viselik,
Roppant sereg előtt távol a sík mezőt széjjel nyargalják, nézik;
A párduckákkal, fényes sisakokkal, forgókkal szép mindenik.

Jó szerecsen lovak alattuk ugrálnak, hogyha trombita riadt,
Köztük ki strázsát áll, ki lováról leszáll: nyugszik reggel, hol virradt,
Midőn éjten-éjjel csataviseléssel mindenik lankadt, fáradt.

A jó hírért, névért, a szép tisztességért ők mindent hátra hagynak.
Emberségről példát, vitézségről formát mindeneknek ők adnak,
Midőn mint jó sólymok, mezőn széjjel járnak, vagdalkoznak, futtatnak.

Ellenséget látván, örömmel kiáltván, ők kopiákat törnek;
S ha súlyosan vagyon a dolog harcukon, szólítatlan megtérnek,
Sok vérben fertezvé, arccal reá térvén úzót sokszor megvernek.

A nagy széles mező, s a szép liget erdő sétáló palotájuk,
Az utaknak lese, kemény harcok helye tanuló iskolájuk,
Csatán való éhség, szomjúság s nagy hévség, fáradság multságuk.

Az éles szabályokban örvendeznek méltán, mert ők fejeket szednek,
Viadalhelyeken véresen, sebesen, halva sokan feküsznek,
Sok vad, madár gyomra gyakran koporsója vitézül halt testüknek.

Ó végbelieknek, ifjú vitézeknek dicséretes serege,
Kiknek e világon szerzte szerint vagyon mindeneknél jó neve,
Mint sok fát gyümölcse, sok jó szerencsével áldjon Isten mezőkbe'.

Balassi Bálint (1554-1594)
(450 éve született)